κίας. Ἀποφεύγει ὅμως νὰ κάνη λόγο γιὰ τὶς σημερινές. Ἐξετάζει μόνο τὶς γυναῖκες, ἡ ὁποῖες ζοῦσαν μέσα στὰ χαρέμια καὶ βεβαιώνει ὅτι ἡ ὀδαλίσκες εἶχαν κι' ἔχουν (ἂν ὑπάρχουν ἀκόμη) τὰ πιὸ κανονικὰ καὶ τὰ πιὸ ὥμορφα πόδια, γιατὶ περπατοῦν πάντα μὲ σανδάλια ἢ καὶ τελείως ξυπόλυτες ἀπάνω στ' ἀνατολίτικα χαλιά...

Τὰ πιὸ εὐκίνητα πόδια ὅμως τὰ ἔχουν ἡ Ἱσπανίδες, ἡ ὁποῖες καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε ἡ καλύτερες χορεύτριες. Ἡ Ἀγγλίδες ἔχουν βαρειά, χοντρὰ καὶ ἀνδρικὰ πόδια. Ἡ Σλαῦες πάλι ἔχουν τὰ πιὸ τρυφερὰ καὶ τὰ πιὸ ἁρμονικὰ πόδια ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες γυναῖκες. Ὑπόδειγμα γυναικείου ποδιοῦ, ὁ Ἄγγλος δόκτωρ θεωρεῖ τὸ πόδι τῆς Ἀμερικανίδος, γιατὶ ἡ γυναῖκες τοῦ Νέου Κόσμου ἀγαποῦν περισσότερο ἀπ' ὅλες τὰ σπορ καὶ τὸ «φούτιγκ», δηλαδὴ τὴν πεζοπορία... Γι' αὐτό, τὰ πόδια τους μπορεῖ νὰ εἶνε λίγο νευρώδη, ἀλλὰ κερδίζουν σὲ ὥμορφες γραμμὲς καὶ σὲ κανονικὲς ἀναλογίες. Ὅσο γιὰ τὶς Κινέζες, ὁ «πεντικιουρίστας» τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ὁμολογεῖ ὅτι ἔχουν πράγματι μικροσκοπικὰ πόδια, ἐξηγεῖ ὅμως ὅτι τὰ παραμορφώνουν τόσο μὲ τὰ μαρτυρικὰ παπούτσια τους, ὥστε ὄχι μόνο εἶνε τερατώδη, ἀλλὰ καὶ δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς πόδια!... Πλησιάζουν νὰ μοιάσουν μὲ ἀτλὲς ζώων!... Εὐτυχῶς ποὺ ἡ μοντέρνες Κινέζες ἔχουν ἐξευρωπαϊσθεῖ πειὰ κι' ἔχουν καταργήσει αὐτὲς τὶς βάρβαρες συνήθειες. Στὸ ἐσωτερικὸ ὡστόσο τῆς Κίνας βασιλεύει ἀκόμη ἡ μόδα τῆς παραμορφώσεως τῶν ποδιῶν, γιατὶ ὅλες ἡ γυναῖκες ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ φοροῦν τὰ μαρτυρικὰ ἐκεῖνα σανδάλια τους ποὺ εἶνε φτιαγμένα ἀπὸ σκληρὰ δέρματα καὶ σιδερένια ἐλάσματα...

* * *

Μὰ εἶνε ὡστόσο καιρὸς νὰ ξαναγυρίσουμε στοὺς Ἀμερικανοὺς «χειροποδιστάς». Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν λοιπὸν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, βλέπουμε ὅτι τὰ 60 ο/ο τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ 75 ο/ο τῶν γυναικῶν ποὺ ζοῦν στὶς πόλεις, ἔχουν 72 παραμορφώσεις στὰ πόδια τους!... Ἡ διαφορὰ τώρα ποὺ παρουσιάζουν ἡ γυναῖκες ὀφείλεται στὸ ψηλὸ τακοῦνι τους. Τὸ ψηλὸ τακοῦνι εἶνε ὁ κυριώτερος ἐχθρὸς τῆς ὡμορφιᾶς τοῦ γυναικείου ποδιοῦ. Γιὰ ν' ἀτυδείξουν μάλιστα τὶς τρομακτικὲς παραμορφώσεις ποὺ παθαίνουν τὰ γυναικεῖα πόδια ἀπ' αὐτό, πήρανε τ' ἀποτύπωμα τοῦ πέλματος 2,000 γυναικῶν ἀπὸ 15 μέχρι 60 χρόνων καὶ τὰ μελέτησαν προσεκτικά, κάνοντας τὴ σύγκρισί τους μὲ μερικὰ ἀποτυπώματα τοῦ πέλματος τῶν γυναικῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγύπτου, ποὺ βρέθηκαν ἀπάνω σὲ πλίνθους κατὰ τὶς ἀνασκαφὲς τῶν τάφων. Ἀπὸ τὴ σύγκρισι λοιπὸν αὐτὴ φαίνεται καθαρὰ ὅτι ἡ ὥμορφη κορμοστασιὰ τῶν γυναικῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου ὠφείλετο στὸ φυσικὸ ἄθλισμα. Τὸ πόδι δηλαδὴ μιᾶς ἀρχαίας Ἑλληνίδος, ποὺ φοροῦσε σανδάλια, πατοῦσε μ' ὅλο τὸ πέλμα καὶ γι' αὐτὸ διατηροῦσε τὶς κανονικὲς ἀναλογίες του καὶ τὴν ὡμορφιά του. Σήμερα ὅμως ἡ γυναῖκες ποὺ φοροῦν ψηλὸ τακοῦνι, πατοῦν μόνο στὶς μύτες τῶν ποδιῶν καὶ ἀπάνω σ' αὐτὲς ἀκριβῶς πέφτει ὅλο τὸ βάρος τοῦ σώματος. Τὸ πόδι λοιπὸν παίρνει μιὰ λοξὴ κλίσι, τὰ ὀστᾶ του παραμορφώνονται καὶ τὰ δάχτυλα συμπιέζονται καὶ χάνουν τὸ σχῆμα τους...

Μόνο τὸ μεγάλο δάχτυλο τοῦ ποδιοῦ μιᾶς γυναίκας τῆς ἐποχῆς μας ἔχει 12 παραμορφώσεις τόσο αἰσθητικές, ὅσο κι' ὀργανωτικές!... Χειρότερη τύχη ἔχουν τ' ἄλλα δάχτυλα καὶ ἰδίως τὸ μικρό, ποὺ τείνει νὰ... ἐξαφανισθῆ, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ὀστᾶ τοῦ ποδιοῦ, ποὺ, ὅπως εἴπαμε, δέχονται ὅλο τὸ βάρος τοῦ σώματος...

Αὐτὲς λοιπὸν ἡ 72 παραμορφώσεις τοῦ γυναικείου ποδιοῦ, τὶς ὁποῖες ἀνακάλυψαν οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἐθνικῆς Χειροποδικῆς Ἑνώσεως, ὕστερα ἀπὸ τὸν μεγάλο διαγωνισμό τους, τρομοκράτησαν τόσο τὶς Ἀμερικανίδες, ὥστε ἵδρυσαν ἀμέσως μιὰ τεραστία ὀργάνωσι, τὸν «Γυναικεῖο Σύλλογο γιὰ τὰ φυσικὰ πόδια», μὲ τὸν σκοπὸ νὰ κάνουν διαλέξεις καὶ προπαγάνδα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες γιὰ τὴν κατάργησι τοῦ ψηλοῦ τακουνιοῦ.

Εἶνε ζήτημα ὅμως ἂν θὰ πετύχουν τὴν κατάργησί του, γιατὶ ἡ γυναικεία φιλαρέσκεια ἀκολουθεῖ πάντα τὴ μόδα κι' ἡ μόδα σήμερα δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη νὰ ἐγκαταλείψη τὸ ψηλὸ τσκοῦνι.

ΔΥΟ... ΝΤΟΥΒΑΡΙΑ

Στὸ δικαστήριο δικαζόταν κάποτε ἕνας σωφέρ, κατηγορούμενος ὅτι ἐξ ἀμελείας του παρέσυρε καὶ διεμέλισε ἕνα γέροντα κουφό.

Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾶ ἕναν ἀπὸ τοὺς μάρτυρες:

—Δὲν μποροῦσε ὁ κατηγορούμενος νὰ σταματήση τὸ αὐτοκίνητό του ὅταν εἶδε μπροστά του τὸν γέρο; Πόσο μακρυὰ ἦταν;

Καὶ ὁ μάρτυς, κυττάζοντας γύρω στὴν αἴθουσα, ἀπάντησε:

—Μὰ θἄταν ἀπὸ τὴν ἀφεντιά σου, κύριε πρόεδρε, ὥς τὸ... ἄλλο ντουβάρι ἐκεῖ κάτω!...

Κόκκαλο ὁ πρόεδρος.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ὁ γυιὸς τοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη σπουδαστὴς στὸ Παρίσι. Πῶς τὸν περιγράφει ἕνας Γάλλος φίλος του. Ἡ καταστροφὴ τῶν Ψαρρῶν. Πῶς σώθηκε ἡ γυναῖκα τοῦ Κανάρη καὶ τὰ δυό της παιδιά. Ἐπὶ ὧρες στὴ θάλασσα, κ.τ.λ.

Ἰδοὺ τί γράφει γιὰ τὸν γυιὸ τοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη ἕνας Γάλλος συγγραφεὺς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὁ ὁποῖος εἶχε ταξειδέψει στὴν Ἑλλάδα:

«*Ὅταν ἡ νέα Ἑλλὰς ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία της, ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἥρωας ποὺ διέπρεψαν ἦταν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης.*

» *Ὁ μεγαλείτερος γυιὸς τοῦ Κανάρη Νικόλαος ἐστάλη ἀπὸ τὸν πατέρα του στὸ Παρίσι γιὰ νὰ σπουδάση μακρυὰ ἀπὸ τὶς ταραχὲς καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. Ἐσπούδασε στὸ Διδασκαλεῖο τῆς Σαϊντ Μπάρμπ, ὅπου τὸν ἐγνώρισα τὸ 1829.*

» *Ἦταν τότε ἔντεκα ἐτῶν, παιδὶ συμπαθητικό, μὲ εὐγενικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ φωτεινὰ ἐξυπνα μάτια.*

» *Διηγόταν τὴ φυγή του ἀπὸ τὰ Ψαρρά, τὸ νησὶ τῆς πατρίδος του, μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ προκαλῆ τὴ συγκίνησι σὲ ὅσους τὸν ἄκουγαν.*

» *Ἰδοὺ ἡ διήγησι τοῦ ἐξυπνου Ἑλληνόπουλου, ὅπως μπόρεσα νὰ τὴ διατηρήσω στὴ μνήμη μου:*

» — *Μέναμε στὰ Ψαρρά, μᾶς εἶπε, στὸ πατρικό μας σπίτι καὶ πιστεύαμε ὅτι εἴμαστε ἥσυχοι. Ἀλλὰ μιὰ μέρα ἀκούσαμε ξαφνικὰ μακρυνοὺς ὑπόκωφους κρότους, ποὺ ὁλοένα γινόντουσαν πιὸ καθαροί... Σὲ λίγο, μεγάλη ἀνησυχία μᾶς κατέλαβε ὅλους καὶ πολλοὶ κάτοικοι ἄρχισαν νὰ τρέχουν στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.*

» *Ὁ ἀδελφός μου κι' ἐγὼ βρισκόμαστε κοντὰ στὴ μητέρα μας, ἐπάνω στὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ μας, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς ὑπηρεσίας μας ἔτρεξαν καὶ μᾶς φώναξαν:*

» — *Φυλαχθῆτε!.... Κρυφτῆτε!.... Ἔφτασαν οἱ Τοῦρκοι!....*

» *Ἡ μητέρα μου ἐπῆρε τὸν ἀδελφό μου κι' ἐμένα ἀπὸ τὸ χέρι καὶ βγήκαμε τρέχοντας ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Φτάσαμε σὲ μιὰν ἀκρογιαλιὰ καὶ καθήσαμε γιὰ νὰ ξεκουραστοῦμε. Ὅταν σηκώθηκε ἡ μητέρα μου νὰ ρίξη μιὰ ματιὰ γύρω, εἶδε ὅτι ἐρχόντουσαν κατ' ἐπάνω μας Τοῦρκοι. Χωρὶς νὰ χάση τότε καιρό, ἔβγαλε τὸ πλατύ της φόρεμα, ἔδεσε τὸν μικρό μου ἀδελφὸ στὶς πλάτες της καὶ πιάνοντας ἐμένα μὲ τὸ δεξί της χέρι, ρίχτηκε στὴ θάλασσα. Ἤξερε καλὸ κολύμπι κι' ἐγὼ ἐπίσης τὰ κατάφερνα καλὰ νὰ πλέω πλάϊ της.*

» *Ἀφοῦ περάσαμε ἔτσι μισὸ μίλλι κολυμπῶντας, ἀγναντέψαμε ἕνα καΐκι.*

» — *Σῶστε μας, Χριστιανοί!... φώναξε ἡ μητέρα μου.*

» *Μὰ τὸ καράβι, εἴτε γιατὶ δὲν ἄκουσε κανεὶς τίποτα, εἴτε γιατὶ δὲν ἤθελαν νὰ μᾶς γλυτώσουν, συνέχισε τὸ ἀρμένισμά του.*

» *Σὲ κάμποση ὥρα πέρασε κι' ἄλλο καράβι ἀπὸ πολὺ κοντά μας. Ἡ μητέρα μου φώναξε πάλι ζητῶντας βοήθεια, μὰ δὲν ἐλάβαμε καμμιὰν ἀπάντησι.*

» *Ἀπελπισμένοι ἐξακολουθούσαμε νὰ κολυμπᾶμε ἐπὶ μισὴ ὥρα ἀκόμα. Τὰ μπράτσα μας εἶχαν παραλύσει, τὰ μέλη μας εἶχαν κοπεῖ.*

» *Θὰ πνιγόμαστε ἀσφαλῶς, ἂν δὲν περνοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἕνα ἄλλο ἑλληνικὸ καράβι.*

» — *Σῶστε τὴ φαμίλλια τοῦ Κανάρη!... φώναξε πάλιν ἡ μητέρα μου.*

» *Αὐτὴ τὴ φορὰ μιὰ βάρκα ἦρθε καὶ παίρνοντάς μας, μᾶς ἀνέβασε στὸ καράβι, ποὺ ἔτυχε νὰ τὸ κυβερνᾶη ὁ ἴδιος ὁ πατέρας μου. Εἴχαμε σωθεῖ...*».

» *Ὅταν ὁ μικρὸς Νικόλαος Κανάρης ἐπρόφερε τὸ ὄνομα τῆς μητέρας του, τὸ πρόσωπό του ἄλλαζε ἔκφρασι, τὰ μάτια του σπινθηροβολοῦσαν, ὁ τόνος τῆς φωνῆς του γινόταν πιὸ συγκινητικός.*

» *Στὴν ἀρχὴ τῆς διαμονῆς του στὸ Παρίσι, ὅταν κατὰ τοὺς περιπάτους μας συναντούσαμε καμμιὰ ὡραία γυναῖκα καὶ τὸν ρωτούσαμε πῶς τὴν εὕρισκε, τὸ ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο μᾶς ἀπαντοῦσε:*

» — *Ἡ μητέρα μου εἶνε ἑκατὸ φορὲς ὡραιότερη ἀπὸ αὐτή!...*».

* * *

Ρώτησαν κάποτε τὸν Σωκράτη, τί ἰδέα ἔχει γιὰ τὶς γυναῖκες.

Κι' ὁ σοφὸς Ἀθηναῖος ἀπάντησε:

—Ἡ γυναῖκες εἶνε σὰν τὶς μέλισσες. Κάνουν μέλι, ἀλλὰ καὶ κεντρίζουν!...